

ไดอารี่ 21 ปี

เรื่อง ณัฐนิชา บัณฑิตยะ

แต่ทุกคนที่ก้าวข้ามผ่านเรื่องราว...

แต่เรื่องราวในอดีตที่โหดร้าย...

ย้อนวันวาน

สัญญาเช่าหอพักของสายไหมกำลังจะสิ้นสุดเพราะช่วงชีวิตวัยเรียนในระดับมหาวิทยาลัยของเธอได้มาถึงปลายทางสายไหมเก็บข้าวของเครื่องใช้ลงในกล่องพัสดุเพื่อเตรียมส่งกลับไปยังบ้านของเธอ

“ของเยอะจึงจำได้ว่าตอนมาไม่ได้ขนมาเยอะแบบนี้ละนี่”

สายใหม่บ่นกับตัวเองพลางจัดของใส่กล่องพัสดุโดยแยกประเภทที่ข้าวของในห้องของเธอเยอะนั่นเป็นเพราะเธอชอบสิ่งของตกแต่งห้องไม่ว่าจะพรมเช็ดเท้าขนนุ่มจานเซรามิกรูปสัตว์ เทียนหอมกลิ่นวานิลลาที่ช่วยให้เธอผ่อนคลายก่อนเข้านอน

ส่วนเฟอร์นิเจอร์ที่เธอซื้อมาเพิ่มเติมเองจะทิ้งไว้ให้ผู้เช่ารายต่อไปใช้ต่อเพราะลำบากต่อการขนย้าย

ใช้เวลาไม่นานกล่องที่วางแปลาก็เต็มสามใบจะเหลือก็เพียงแต่เอกสารและอุปกรณ์การเรียน หนังสือการ์ตูนที่เธอสะสมที่ยังเกลื่อนโต๊ะทำงาน

“คิดถึงตอนปีหนึ่งปีสองที่ยังต้องเข้าไปเรียนในห้องจ้ง”

ปากกาไฮไลท์หลากสีขีดเขียนลงบนสมุดโน้ตทำเอาสายไหมเหมื่อนหลุดเข้าไปอยู่ในวงค์แห่งความทรงจำสมัยเรียนอีกครั้ง บรรยากาศห้องเรียนการได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ เสียงเรียกชื่อจากอาจารย์ที่ชวนให้ตื่นตัวตลอดเวลาเป็นอะไรที่ชวนให้นึกถึง

สายไหมเปิดสมุดโน้ตดูเนื้อหาเรียนที่เคยจดก่อนจะหิวเราะออกมากับรูปวาดเล่นตามพื้นที่ว่างในแต่ละหน้า

เธอใช้เวลากับการเปิดอ่านสมุดโน้ตแต่ละเล่มนานพอสมควรกว่าจะเก็บลงกล่องครบเวลาก็ผ่านไปพักใหญ่แล้ว

สายไหมรีบเก็บข้าวของที่เหลือลงกล่องเพราะตอนนี้เธออยากจะพักผ่อนเต็มที่

หลังจากเหนื่อยเก็บของพร้อมทำความสะอาด
ห้องไปด้วย

แต่แล้วสายตาก็ไปหยุดอยู่ที่สมุดโน้ต
ปกสีฟ้าลายจุดขนาด A5 เล่มหนึ่งที่สมุดเล่มอื่น
วางทับไว้ เธอรู้ได้ทันทีเลยว่านั่นคือ ‘ไดอารี่’
ที่เธอเขียนมาตั้งแต่อายุมัธยมต้นจนถึงช่วง
มหาวิทยาลัยปีสาม

“ไม่ได้เขียนนานจนลืมไปเลยว่าเคย
เขียนไดอารี่ถึงจะเขียนบ้างไม่เขียนบ้างก็เถอะ”

ไม่ทันได้เก็บของจนเสร็จสายไหมย้าย
ที่นั่งของตัวเองจากกองกล่องพัสดุมานอนคว่ำ
บนเตียงเพื่อเปิดอ่าน ไดอารี่ที่ถูกลืมเลือน

ช่วงเวลาแห่งความทรงจำในอดีต
ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว...

MON 14 MAY 2012

วันนี้เป็นวันแรกของการเปิดเรียน
มต้น โชคดีที่มีเพื่อนที่รู้จักกันมาก่อนจาก
ที่เรียนพิเศษอยู่ห้องเดียวกันอย่างสีน้ำ
น้ำปั่นแล้วก็ไอคิว คนอื่น ๆ ก็คุ้นหน้า
คุ้นตาอยู่บ้างแต่ไม่ได้รู้จักจนกล้าเข้าไป
ทักทาย

ห้องนี้ต้องมีแต่เด็กเรียนแน่เลย
เพราะมีแต่คนที่สอบได้ลำดับต้น ๆ

แอบกังวลว่าการแข่งขันเรื่องเรียน
จะสูงจนกดดันตัวเองในเรื่องการเรียนจัง

WED 16 MAY 2012

ตอนเช้าแถวมีผู้ชายสองคนห้องEP
ที่ยืนอยู่ข้างหลังสะกิดถามเราว่า elephant
สะกิดยังไง

เราว่าเราก็สะกิดถูกนะแต่สองคน
หัวเราะซุบซิบอะไรกันก็ไม่รู้ ได้แต่ทำหน้า
งงเลยหันกลับมาหรือว่าเราได้ยินอะไรผิด
ไปนะเพราะเสียงลำโพงตอนนั้นดังมาก
อาจจะได้ยินผิดจริง ๆ ก็ได้

ถึงจะทำเหมือนไม่สนใจก็จริงแต่ก็แอบ
เก็บมาคิดว่าเราทำอะไรผิดไปหรือ
ได้ยินผิดหรือสะกิดผิดจริง ๆ ยิ่งไม่ค่อย
มั่นใจในตัวเองด้วย

จากเหตุการณ์นั้นทำให้สายไหม
ขาดความมั่นใจในตัวเองและมีอาการ
กลัวเสียงหัวเราะ (Gelotophobia)

เธอมักจะมีอาการแบบนี้เมื่อต้องออกไป
ที่สาธารณะตัวคนเดียว สายไหมจะกังวลตลอด
เวลาว่าผู้คนรอบข้างมองเธอด้วยสายตาเหยียดหยัน
บ้างก็หัวเราะเยาะเหยียดทั้งที่จริงแล้ว ไม่ได้
เป็นแบบที่เธอคิดเลยซึ่งอาการนี้กระทบการ
ใช้ชีวิตในช่วงมัธยมของเธอ

สายไหมจะเดินก้มหน้าเพื่อหลีกเลี่ยง
การสบตากับผู้อื่นและพยายามสนใจสิ่งรอบ
ข้างให้น้อยที่สุดเพราะเธอเกรงกลัวสายตา
เหล่านั้น นอกจากนี้เธอยังหม่อมลอยทำให้เธอ
สะดุ้งหรือหกล้มบ่อยครั้งหรือเวลาเพื่อนเรียก
ต้องเรียกอย่างน้อยสองสามครั้งกว่าเธอจะได้ยิน

ความกลัวของแต่ละคนแตกต่างกัน
ซึ่งความกลัวเหล่านั้นเกิดขึ้นจากประสบการณ์
เลวร้ายในชีวิตจนเกิดเป็นปมในจิตใจทำให้
การใส่ใจผู้อื่นเป็นเรื่องสำคัญไม่ว่าจะด้วย
คำพูดหรือการกระทำก็ตามเราควรไตร่ตรอง
ให้ดีก่อนที่จะแสดงออกไป

ทุกคนล้วนเคยสร้างประสบการณ์เลวร้าย
ให้ผู้อื่นไม่ว่าจะด้วยเจตนาหรือไม่ก็ตาม
เพราะมนุษย์นั้นแตกต่างกันความรู้สึกรักคิด
จึงแตกต่างกันซึ่งเราไม่อาจเข้าใจสิ่งเหล่านั้น
ได้ถ้าหากไม่ใช่บุคคลนั้น ๆ

MON 21 MAY 2012

เปิดเทอมอาทิตย์แรกเหมือนมาทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่มากกว่ามาเรียนอีก บางคนก็คุ้นหน้าคุ้นตาจากโรงเรียนตอนประถมหรือจากที่เรียนพิเศษมาบ้าง บางคนก็มาจากโรงเรียนต่างอำเภอ ถ้ารู้จักกันมาก่อนก็จะเกาะกลุ่มแล้วนั่งใกล้กัน เป็นกลุ่ม ๆ

เปิดเทอมมาอาทิตย์หนึ่งยังคงคุยกับเพื่อนในห้องไม่ครบทุกคนเลยด้วยซ้ำ กลุ่มของเราสี่คนนั่งอยู่ริมซ้ายข้างหน้าต่างแถวที่สองกับสาม เรานั่งข้างไอคิวส่วนหน้าป็นกับสี่น้ำนั่งด้วยกัน

TUE 22 MAY 2012

หลังพักเที่ยงกินข้าวเสร็จมีรุ่นพี่มา
ที่ห้องแล้วบอกว่าสายรหัสจะตามเลขที่
(คงจะเป็นธรรมเนียมของที่นี้ที่นึกว่าเรื่อง
สายรหัสสักทีว่าจะมีแค่ตอนมหาลัยซะอีก)

พี่รหัสที่อยู่ชั้นปีที่สองเป็นผู้ชายส่วน
พี่ชั้นปีที่สามเป็นผู้หญิงได้ลองคุยกับพี่ทั้ง
สองแล้วก็เขินนิดหน่อยชวนคุยได้ไม่มาก
เหมือนถามคำตอบคำ

FRI 25 MAY 2012

วันนี้ครูอรภาตั้งฉายาให้เด็กผู้ชาย
หลังห้องว่า 'เจ็ดอந்த' เพราะทั้งเจ็ดคน
ไม่ตั้งใจเรียนแถมเสียงดังรบกวน
เพื่อนเวลาเรียนตอนครูทวงงานก็จะมี
ชื่อเจ็ดคนนี้ตลอดจนครูอรภาบ่นทุกครั้ง
แต่ทั้งเจ็ดคนก็ยังไม่ทำตัวแบบเดิมตลอด

WED 30 MAY 2012

หลังจากวันนั้นมาแก๊งเจ็ดอรหันต์ ก็เป็นที่โด่งดังไม่ว่าคุณครูคนไหนมาสอน เวลาที่มีคนใดคนหนึ่งไม่ตั้งใจเรียนหรือ ค้างส่งงานก็จะโดนด่าเหมารวมแอบสงสาร บางคนนะที่ไม่ได้ทำอะไรผิดแต่ก็โดนไปด้วย

วันนี้ตอนเลิกเรียน ไปกินร้านน้ำหน้า โรงเรียนกับน้ำปั่นแล้วก็สีน้ำ นมเมล่อนเย็น อร่อยมากเลยกินกับขนมปังปังปังราดนมข้น เยิ้ม ๆ เข้ากันสุด ๆ

FRI 1 JUN 2012

ช่วงเลิกเรียนเรากับน้ำป๋นแล้วก็สีน้ำ
ถ่ายคลิปร้องเพลงเล่นกันตามปกติโดยที่
เราก็อกळองข้างหลังพวกเราเป็นบ้านพัก
ครูร้าง

ตอนแรกไม่มีอะไรหรือร้องเพลง
เล่นกันสนุกสนานแต่แล้วสายตาของเรา
เห็นคนถือดาบสวมชุดสีแดงยืนอยู่ใต้
บันไดบ้านพักครูหลังสีขาวแล้วกळองก็ดับ
อย่างหาสาเหตุไม่ได้ด้วยความตกใจเลย
รีบบอกให้ทั้งสองคนหยุดแล้วเล่าให้ฟัง
น้ำป๋นบอกว่าต้องเป็นเพราะคำพูดของเรา
ช่วงพักเที่ยงของแน่ ๆ

“เดินผ่านเจ้าพ่อทำไมต้องไหว้
ทุกครั้ง”

“เราบ่นไว้ว่าถ้าสอบติดจะไหว้
ทุกครั้งที่ได้เดินผ่าน”

“ไม่เห็นจำเป็นเลยแคว้นละรอบก็
พอแล้ว”

จากนั้นพวกเรากรีบไปไหว้ขอขมาที่
ศาลกันทันที

ตามตำนานแล้วพื้นที่ของโรงเรียน
เป็นคุกก่อกาและเจ้าพ่อคือเพชรฆาตที่
คอยประหารนักโทษ เจ้าพ่อจะสวมเสื้อกับ
โจงกระเบนสีแดงและถือดาบสองมือ

ครั้งหนึ่งเคยมีรุ่นพี่ลองดีลบหลู่แล้ว
เจอเจ้าพ่อปรากฏกายเอาดาบชี้หน้าดำรุ่นพี่
คนนั้นจนต้องหนีไปบวชเพราะความกลัว

จากนั้นก็ไม่มีใครกล้าลองดีกับท่านอีกเลย
รวมถึงเราเองที่เดินผ่านก็ไหว้ทุกครั้งเพราะ
เกรงว่าการที่ท่านมาปรากฏกายให้เห็นคง
เป็นการเตือนให้ระวังคำพูด

TUE 5 JUN 2012

ช่วงนี้แต่ละห้องจะยุ่งอยู่กับซ้อม
การแสดงเพลงเทิดพระเกียรติเพราะ
เป็นการแข่งขันของสายชั้นแต่เพื่อนบาง
คน ไม่ให้ความร่วมมือและไม่ฟังหัวหน้า
ห้องด้วยซ้ำโดยเฉพาะเจ็ดอรหันต์

เราไม่โทษแทนแล้วขึ้นเสียงใส่เพื่อน
ทั้งห้องเป็นงานห้องก็ต้องสามัคคีกันริเปล่า
จะมาให้แค่บางกลุ่มรับผิดชอบไม่ได้ไหม
ถ้าแสดงกันได้แค่ไม่กี่คนก็ทำเองไปแล้ว

จากการกระทำครั้งนั้นของสายไหมทำให้เธอรู้ตัวว่าตัวเองเป็นคนโมโหอารมณ์ร้ายซึ่งปกติเธอไม่ใช่คนแบบนั้นเลยน้อยครั้งที่เธอจะโมโหใส่คนอื่น

กรณีนี้จะเกิดขึ้นเมื่อความโกรธของเธอถูกสะสมไว้มากพอที่จะระเบิดออกมา

ผู้ถูกกระทำที่ไม่แสดงอาการหรือตอบโต้เพียงแค่อ้อมรับไว้ว่าเขาจะไม่รู้สึกอะไรแต่เขากำลังสะสมความโกรธไว้ภายในใจและรอวันจะปลดปล่อยความโกรธนั้นออกมาในรูปแบบของคำพูดหยาบคายหรืออาจเลวร้ายถึงขั้นลงไม้ลงมือเพราะมนุษย์ล้วนมีความอดทนที่จำกัดและอาจพลาดพลังใช้อารมณ์ชั่ววูบได้ทุกเมื่อ

แต่การกระทำของสายไหมครั้งนี้
เกิดจากการไม่ควบคุมอารมณ์ของตัวเองให้ดี
ซึ่งทำให้เธอรู้สึกอายใจกับสิ่งที่ทำลงไป

ท้ายที่สุดเธอขอโทษเพื่อนทุกคนที่
แสดงพฤติกรรมไม่ยั้งคิดและเหตุการณ์แบบนี้
ก็ไม่เคยเกิดขึ้นอีกเลย

THU 7 JUN 2012

วันนี้ทักไปคุยกับมาร์ชในเฟซดีใจ
แล้วก็เซ็นด้วยที่ยังตอบและจำกันได้

ตอนประถมเราเคยอยู่โรงเรียนเดียวกัน
กันห้องเดียวกันเราชอบมาร์ชแต่เขาดู
เกลียดเรามากเวลาอยู่ต่อหน้าเพื่อนแต่ตอน
ส่งข้อความคุยกันกันปกติ

ตอนนี้มาร์ชเรียน ม.ต้นคนละ
โรงเรียนกับเราเลยไม่ได้เจอกันอีกเลย
อย่างน้อยได้คุยกันก็พอใจแล้ว

MON 11 JUN 2012

ตื่นมาก็เจอเรื่องชวนงงแต่เช้ามาร์ช
ขึ้นสถานะเป็นแฟนกับน้ำป๋นพอไป
ถึงโรงเรียนเราได้แต่ยิ้มแห้งไม่ได้รู้สึกแย่
หรืออะไรแต่งมงมากกว่าว่าไปคุยกัน
ตอนไหน เมื่อไหร่ น้ำป๋นจะรู้จักกับมาร์ชก็
ไม่ใช่เรื่องแปลกเพราะเราเป็นคนเล่าเรื่อง
มาร์ชให้ฟังพร้อมกับเปิดเฟสมาร์ชให้
ดูด้วยคงจะคุยกันผ่านเฟสนั้นแหละ

ช่วงหัวค่ำสองคนนั้นโพสหน้าเฟส
คุยกันน่ารักเชียว เราควรทักไปถามมาร์ช
ดีรีเปล่าว่าที่เราคุยกันก่อนหน้านี้คืออะไร
มีแต่เราที่คิดไปเองหรือไม่เข้าใจความ
รู้สึกของตัวเองตอนนี้เลยลับสนไปหมด

THU 14 JUN 2012

ไม่กี่วันต่อมาสถานะของมาร์ชกับ
น้ำป๋นก็หายไปเราเลยตัดสินใจทักไป
ถามมาร์ชเพราะตั้งแต่ทั้งสองคนคบกัน
เราก็ไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับมาร์ชอีกเลย
ซึ่งคำตอบของมาร์ชกลับทำให้เราสับสน
มากกว่าเดิม มาร์ชบอกว่าที่คบกับน้ำป๋นเพื่อ
ต้องการจะลองใจเรา ลองใจ? ลองใจอะไร?
แต่มาร์ชไม่ได้ให้คำตอบของคำถามเรา

มาร์ชบอกเองว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่
มาร์ชวางแผนขึ้นมาเองไม่เกี่ยวกับน้ำป๋น
เขาบอกแค่นั้นแล้วก็ขอเราเป็นแฟนและ
เราก็ตอบตกลงเป็นแฟนคนแรกที่ทุกอย่าง
เริ่มต้นด้วยความงง

ช่วงวัยเรียนเพื่อนจะถูกให้ความสำคัญมากกว่าครอบครัวเพราะอยู่ในช่วงวัยเดียวกัน ความคิดเหมือนกันทำให้เข้าใจกันมากกว่า อิทธิพลของเพื่อนส่งผลต่อการกระทำและความคิดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิจารณญาณของแต่ละบุคคล

ในชีวิตของสายไหมพบเจอเพื่อนมากมายไม่ว่าจะในชีวิตจริงหรือโลกออนไลน์ก็ตามทั้งอายุมากกว่าและน้อยกว่าจะเรียกว่าเธอโชคดีที่ไม่เคยเจอเพื่อนที่แย่เลยก็ได้หรือเธอไม่เคยมองเพื่อนในแง่ลบกันนะ?

สำหรับสายไหมมนุษย์ทุกคนล้วนเป็นสี่เทามีทั้งด้านที่ดีและด้านที่แย่เพราะพ่อของเธอสอนไว้

“มองเพื่อนแค่ด้านที่ดีก็พอด้านที่แย่ก็ไม่ต้องทำตาม”

เมื่อเพื่อนทำผิดเธอก็พร้อมให้อภัย
เพราะมนุษย์ทุกคนควรได้รับโอกาสแก้ตัว
ถ้าหากเพื่อนต้องการความช่วยเหลือเธอก็พร้อม
ที่จะรับฟังและช่วยเติมความสามารถ

MON 18 JUN 2012

ช่วงนี้เป็นช่วงสอบกลางภาคเป็นอะไรที่แปลกใหม่มากเพราะตอนประถมไม่มีสอบกลางภาคมาก่อนไม่ได้เตรียมตัวเตรียมใจได้เลย

การสอบจะเป็นวันอังคารกับพุธ ส่วนวันจันทร์ พุธ ศุกร์จะเป็นวันสอบของพี่ม. ปลายสอบถือว่าเป็นการแบ่งที่ดีทีเดียวจะได้มีเวลาอ่านหนังสือเพิ่มขึ้นก่อนสอบอีกวันหวังว่าตอนสอบจะทำข้อสอบได้นะ กามัวให้ตรงข้อถูกด้วยเถอะสาธุ

TUE 26 JUN 2012

วันนี้อาจารย์ประกาศคะแนนสอบลุ่ม
แทบตายโศครุดีที่ไม่มีตกละยชกวิชาต้อง
ขอขอบคุณที่เรียนพิเศษเลยที่ทำให้คะแนน
วิชาคณิตออกมาดีติดที่ห้อง

MON 2 JUL 2012

วันนี้กลุ่มเพื่อนผู้ชายหลังห้อง
ชวนเล่น Talesrunner เกมแนววิ่งแข่ง
เคยได้ยินชื่อผ่าน ๆ มาบ้างแต่ไม่ได้ลอง
เล่นซักทีวันนี้ตอนเย็นเลยโหลดมาเล่นสนุก
มากพอลองเล่นจนชินเพื่อนก็ชวนไปเล่น
ด้วยแต่เราสู้ใครไม่ได้เลยแต่ที่สนุกเพราะ
ได้เล่นได้คุยกับเพื่อน

เราเป็นผู้หญิงคนเดียวในกลุ่มแต่ก็
ไม่ใช่ปัญหาอะไรเพราะเพื่อนก็จะมองเรา
เป็นผู้ชายอีกคนไม่หลงไม่เหลือความเป็น
ผู้หญิงแล้ว

TUE 10 JUL 2012

หลังจากได้รู้จักเกมออนไลน์แล้ว
เกมอื่น ๆ ก็ตามมาเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะเกมเต้น
lovebeat auditions เกมยิงปืน Xshot
PB ใครชวนเราเล่นอะไรก็เล่นทุกเกม
แต่ก็เล่นได้แค่ศุกร์ เสาร์ อาทิตย์เพราะ
แม่ไม่ยอมให้ติดเกมต่างจากคนอื่นที่ได้
เล่นทุกวันน่าอิจฉาจึงจะอยากเล่นเกมทุกวัน
เหมือนคนอื่นบ้าง

SAT 14 JUL 2012

แม่สีน้ำสนิทกับแม่เราเลยชวนเรา
ให้ไปลองทำงานอยู่เวิร์ดอายุรกรรมเพื่อ
ลงข้อมูลในสมุดทำความดีของโรงเรียน
งานที่ได้ลองทำคือช่วยลงข้อมูลผู้ป่วย
ถ่ายเอกสาร นอกจากนี้ยังได้ไปดูกระบวนการ
การผลิตในครัวของโรงพยาบาลด้วย

หลังจากออกมาก็ได้ช่วยตักอาหาร
เพื่อแยกไปส่งตามห้องพักรักษาผู้ป่วยแต่ละ
ชั้นตอนต้องรักษาความสะอาดมากทั้ง
ต้องใส่หมวกคลุมผม ถุงมือ แอมสและต้องทำ
ความสะอาดมืออยู่เสมอ

SAT 21 JUL 2012

หลังจากวันที่ไปโรงพยาบาลแม่เราก็อชวนแม่สีน้ำให้พาสีน้ำมาลองทำงานที่สถานีอนามัยที่แม่ทำงานอยู่จุดประสงค์เดียวกันคือทำลงสมุดความดีนั้นแหละหน้าที่จะต่างจากที่โรงพยาบาลส่วนมากที่นั่นจะได้แพ็คเกจทำแผล รีดผ้า จัดยา ให้นยาแล้วที่นี้ไม่วุ่นวายเท่าโรงพยาบาลด้วยเพราะคนที่มาใช้บริการน้อยกว่า

สายไหมคลุกเคล้าอยู่กับสายงานทาง
การแพทย์มาตั้งแต่เด็ก ๆ เพราะในช่วง
ปิดเทอมตอนประถมของเธอต้องเลือกว่าจะไป
อยู่ที่ทำงานพ่อหรือแม่เพราะการปล่อยลูกสาว
วัยสิบสามปีอยู่บ้านตัวคนเดียวไม่ใช่ความคิด
ที่ดีเท่าไรหรอก

สายไหมเลือกที่จะอยู่กับแม่จะส่วนใหญ่นะ
เพราะมีลูกของลุง ๆ ป้า ๆ เป็นเพื่อนเล่น
และเธอก็ชอบที่จะอยู่ห้องเดียวกับแม่
ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้เธอชอบวิทยาศาสตร์
และแม่เธอก็คาดหวังให้เธอเรียนสายการ
แพทย์ตั้งแต่ยังเด็กจึงเกิดเป็นแรงผลักดันให้
เธอเรียนสายการเรียนวิทยาศาสตร์ -
คณิตศาสตร์

จากแรงผลักดันแปรเปลี่ยนเป็นความ
กดดัน ไม่มีแม่แต่คำเชยชมมีเพียงแค่คำพูดที่
ทำให้เธอต้องเป็นที่หนึ่ง

“ทำไมทำได้แค่นี้?”

“อีกคะแนนเดียวก็จะได้เต็มอยู่แล้ว
ทำไมไม่ทำให้ได้เต็มไปเลย?”

เธอเกลียดการแข่งขันทำไมต้องเป็นที่
หนึ่งแค่ทำเต็มเท่าที่ตัวเองทำได้ก็เพียงพอ
แล้วไม่ใช่หรือ?

ความชอบที่มีต่อวิทยาศาสตร์และคณิต-
ศาสตร์ก็น้อยลง ไปสายใหม่เริ่มรู้สึกว่าสิ่งที่เธอ
เคยชอบ เคยเข้าใจ มันกลับกลายเป็นยากไป
เสียหมดและเริ่มปิดกั้นตัวเองจากพ่อกับแม่

นั่นเป็นความคิดของของสายใหม่เด็ก
น้อยคนหนึ่งที่มองโลกเพียงแค่มุมเดียว...

MON 23 JUL 2012

วันนี้ออกไปเดินเล่นกับแม่พี่รู้
ว่าในหมู่บ้านมีโรงเรียนสอนดนตรีด้วย
เราที่อยากเรียนเปียโนเลยขอแม่เรียน
เพราะชอบเพลงคลาสสิกมาแต่ไหนแต่ไร
อีกอย่างตอนประถมเคยเรียน ไวโอลินมา
แต่ก็เลิกเรียนไปเพราะทนเจ็บนิ้วจากการ
กดเส้นเหล็กไม้ไหว

ตื่นเต้นจั่งอยากไปถึงเสาร์นี้แล้วสิ
จะได้เริ่มเรียนซะที

SAT 28 JUL 2012

วันนี้เรียนเปียโนวันแรกครูต้น
ให้เล่นเพลงง่าย ๆ อย่างหนูมาลี , jin-
gle bell , The Itsy Bitsy Spider
เป็นเพลงที่คุ้นเคยจากตอนที่เล่นไวโอลิน
มาบ้างครูต้นใจดีแล้วก็สอนใจเย็นมาก ๆ

คุณครูเคยทำวงอะแคปเปลาไปกับ
เพื่อนสมัยมหาลัยนอกจากเปียโนแล้ว
ครูต้นยังสอนกีตาร์ กลอง ร้องเพลง เบส
และยังเล่นเครื่องดนตรีได้ทุกประเภท
ความสามารถรอบด้านมาก

TUE 31 JUL 2012

ช่วงนี้อูคูเลเล่กำลังเป็นที่นิยมเพราะ
ขนาดเล็กพกพาง่ายกว่ากีตาร์ น้ำป็นก็เป็น
คนหนึ่งที่เอาอูคูเลเล่มาเล่นเราก็เลยอยากลอง
หัดเล่นบ้างเลยให้น้ำป็นสอน

ตอนแรกเราคิดว่าจะง่ายเหมือน
ไวโอลินแต่กลับไม่เป็นอย่างที่คิด
เพราะไวโอลินกดโน้ตเป็นตัว ๆ แต่อูคู
เลเล่กดเป็นคอร์ดซึ่งใช้หลายนิ้วในการกด
ใช้เวลาปรับตัวพักใหญ่กว่าจะทำความเข้า
ใจและเริ่มเล่นได้

FRI 3 AUG 2012

หลังจากได้ลองเล่นประมาณวัน
สองวันเราก็เลยไปอ้อนแม่ขอซื้ออูคูเลเล่
บ้างหน้าแปลกที่แม่ยอมซื้อให้ซึ่งอูคูเลเล่ที่
เราได้มาราคาค่อนข้างแพงเพราะทำจาก
ไม้อย่างดีทำให้เสียงเพราะก้องกังวาล
กว่าแบบพลาสติก

FRI 10 AUG 2012

ในที่สุดความพยายามกว่าหลาย
วันก็เห็นผลเล่นไปร้องไปได้แล้วเพลง
แรกที่ฝึกคือ The Show เพราะเป็น
เพลงที่เล่นง่ายแล้วก็รู้จักเพลงจากตอน
เรียนร้องเพลงสมัยประถมรู้สึกเหมือน
Life Achievement Unlock เลย

เสียงดนตรี เสียงเพลง เป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วย
ทำให้ผ่อนคลายและยังสามารถเยียวยาจิตใจ
ของมนุษย์อีกทั้งยังบ่งบอกอารมณ์และความ
รู้สึกของผู้ฟัง

ทุกครั้งที่เรียวนิ้วจรดลงบนแป้นสีชาวดำ
ราวกับว่าสายไหมหลุดเข้าไปอยู่ในห้องทำงานอง
ของเสียงเพลง

แต่ทว่าสิ่งที่เธอชอบกลับต้องจบลงเพราะ
อนาคตอันไกลที่ถูกคาดหวังทำให้เธอตัดสินใจ
ละทิ้งโลกแห่งเสียงเพลงไว้ข้างหลัง

ในตอนนั้นสายไหมที่มองโลกเพียง
แค่มุมเดียวโทษแม่ของเธอที่ทำให้เธอต้อง
ทิ้งโลกแห่งเสียงเพลง แต่เมื่อเติบโตขึ้นเธอ
กลับมองว่าทุกอย่างเป็นการตัดสินใจของเธอ
เธอเป็นตัวเธอเองไม่มีความสามารถมาพอที่จะ

ทำสิ่งที่ชอบไปพร้อมกับแบกรับความคาดหวัง
ไว้ได้

สำหรับสายไหมดนตรีเป็นสิ่งมหัศจรรย์
เมื่อเธอเครียดหรือวิตกกังวลเธอมักจะหยิบ
อคูเลเล่คู่ใจขึ้นมาร้องและเล่นเพียงแค่นี้
ความกังวลของเธอก็ค่อย ๆ จางหายไปราวกับ
ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

SAT 18 AUG 2012

หลังจากเรียนเปียโนมาได้ซักพักก็
อยากกลับมาเรียน ไวโอลินอีกครั้งครุตัน
บอกว่าไวโอลินเรียนกับคุณครูอีกคนเป็น
คุณครูผู้หญิงชื่อครุพัทจบไวโอลินมาโดย
ตรงเราก็ตกลงเพราะตอนมาเรียนแต่ละ
ครั้งก็เจอครุพัทที่สอนน้อง ๆ ในห้องอื่นอยู่
บ้างแต่ว่ายังไม่ได้เรียนเร็ว ๆ นี้เพราะครุพัท
ตารางยุ่งมากต้องรอเคลียร์ตารางให้
เรียบร้อยก่อน

SAT 25 AUG 2012

ครูต้นเสนอเพลง “Canon in C”
ให้ลองเล่นเพราะครูต้นบอกว่าเราเรียนรู้ไว
น่าจะใช้เวลากับเพลงนี้ไม่นานก็คงจะเล่น
คล่องโดยครูต้นจะเล่นให้เราฟังก่อนหนึ่ง
รอบและเขียนนิ้วที่ควรใช้กดแต่ละตัวโน้ต
ไว้ให้จากนั้นจะให้เราลองแกะโน้ตด้วย
ตัวเอง

เวลาครูต้นเล่นดูมีเสน่ห์ไม่ว่าจะ
เล่นเพลงไหนก็ไพเราะชวนให้เคลิ้มตาม
ตอนเลิกเรียนครูต้นบอกว่าตารางเรียนของ
ครูพี่ทว่างแล้ว เราก็เลยไปดูแล้วเลือกลง
เรียนวันอาทิตย์เพราะวันธรรมดาติดเรียน
พิเศษเกือบทุกวันเลย

SUN 2 SEP 2012

วันนี้ได้เริ่มเรียนไวโอลินแล้วแต่
ต้องรื้อฟื้นพื้นฐานการเล่นใหม่เพราะลืมไป
หมดแล้วแต่ก็ใช้เวลาแค่ไม่กี่นาทีก็กลับมา
เล่นได้เหมือนเก่าความจำยังดีอยู่นะเราเนี่ย
เพลงที่ได้เล่นเป็นเพลงพื้นฐานของ
“Suzuki Violin Book” เหมือนตอนที่เริ่ม
เรียนสมัยประถม

THU 6 SEP 2012

หลังจากเรียนเปียโนมาได้เดือนกว่าก็ขอแม่ซื้อเปียโนไฟฟ้ามาซ้อมที่บ้านเพราะถ้าไปเล่นแต่ที่เรียนอย่างเดียวจะไม่ต่อเนื่องเพราะขาดการซ้อมในตอนแรกแม่ไม่ยอมหรือกเพราะแม่ไม่อยากจะเห็นเปียโนไฟฟ้าเป็นที่วางของในภายหลัง (กรณีที่เราเลิกเรียนเปียโนด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม) แต่พอเห็นด้วยกับการที่ซื้อเอาไว้ที่บ้านเพราะพ่ออยากฟังเราเล่นเปียโน

THU 27 SEP 2012

ในที่สุดก็ปิดเทอมซักที่ได้พักหลังจาก
จากทรมาณมาหลายวันปิดเทอมแบบนี้
คงกลับไปหาตาก็บยายอีกเหมือนเคย
จะได้ไปปั่นจักรยานรับลมเย็นไม่มีรถ
คอยกวนใจเหมือนถนนเบ็นของเรา
กับข้าวก็อร่อยทุกมื้อเพราะรสมือปากว่าร้าน
ดังหลายร้านด้วยซ้ำ

SAT 27 OCT 2012

ใกล้เปิดเทอมแล้วหมดเวลาสนุก
แล้วสิบ้านตาก็บยายเป็นสถานที่พักกาย
พักใจที่ดีที่สุดสำหรับเราเลยไม่ต้องมา
กังวลเรื่องเรียนหรือการบ้านเล่นได้เต็มที่
เป็นอิสระจากทุกอย่างไม่มีแม่มาคอยบ่น

อายุเป็นเพียงแค่ตัวเลขแต่สภาพร่างกาย
ยผันเปลี่ยนตามตัวเลขที่มากขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกปี
คุณตาคุณยายของสายไหมชราภาพมากแล้ว
โรคภัยต่างรุมเร้า

ในช่วงมัธยมต้นถึงมัธยมปลาย
สายไหมยังพอมีเวลากลับบ้านตาก็บยายอยู่บ่อย
ครั้งแต่พอเรียนมหาวิทยาลัยที่ไกลบ้านทำให้
การกลับไปสถานที่พักใจของเธอก็ยากขึ้นทุกที
เธอมักจะอ้างว่าติดเรียน ติดงานหรือไม่ว่างเพื่อที่
จะไม่ต้องกลับไปเพราะเธอเกลียดการเดินทาง
ถึงแม้จะใช้เวลาแค่หนึ่งชั่วโมงก็ตาม

ครั้งล่าสุดเธอกลับไปสายไหมยืน
อยู่ข้างเตียงผู้ป่วยของคุณตาแต่คุณตา
จำเธอไม่ได้แม้กระทั่งชื่อหรือใบหน้า

ความรู้สึกผิดอึดอัดอยู่ภายในใจ
นานเท่าไรแล้วที่เธอไม่ได้กลับมาเยี่ยมเธอจำ
ครั้งก่อนไม่ได้ด้วยซ้ำนับประสาอะไรกับคนแก่
ที่ป่วยติดเตียง

MON 5 NOV 2012

เปิดทอมแล้วจ้ะกลับมาเจอรถ
แห่งความเป็นจริงอีกครั้งมาถึงก็เจอ
ไอคิวก่อนเราสองคนเลยจ๋องที่ริมซ้าย
ข้างหน้าต่างไว้เหมือนทอมที่ผ่านมา
ชักพิกน้ำป็นกับสีน้ำก็มาถึงต่างคนต่าง
เล่าเรื่องช่วงปิดทอมของตัวเอง
เราก็เล่าเรื่องของเราะแต่สุดท้าย
ก็ชอบนั่งฟังเพื่อนพูดมากกว่าอยู่ดี

THU 15 NOV 2012

ช่วงนี้เหมือนพ่อกับแม่ทะเลาะ
อะไรสักอย่าง แม่ไม่ค่อยกับพ่อเลยควรถาม
ดีไหมว่าทะเลาะอะไรกันหรือเราไม่ควร
เข้าไปยุ่งเพราะเป็นเรื่องของผู้ใหญ่ตอนนี้
เหมือนอยู่กันคนละโลกทั้ง ๆ ที่อยู่บ้าน
เดียวกัน

MON 19 NOV 2012

กว่าแม่จะยอมบอกว่าทะเลาะกับพ่อ
เรื่องอะไรก็ผ่านไปหลายวันแม่บอกว่าแม่ไม่
พอใจที่พ่อช่วยเหลือน้องตัวเองที่ติดหนี้

แม่บอกว่าน้องพ่อหรืออาของเราเป็น
ภาระคอยสร้างความลำบากให้ครอบครัว
เงินในส่วนที่เป็นของครอบครัวก็ต้องคอย
เอาไปช่วยเหลือ

เราก็โกรธนะที่เงินส่วนนั้นต้องไป
ช่วยคนที่สร้างปัญหาที่ก่อจากตัวเองโดยที่
เราไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเลย

ไม่ว่าครอบครัวไหนก็ล้วนมีปัญหาไม่ว่า
จะเรื่องเล็กเรื่องใหญ่และคนเป็นลูกจะเป็นหนึ่ง
คนในครอบครัวที่รู้เรื่องน้อยที่สุดเหตุผลก็เพราะ
ยังเป็นเด็ก

“ไม่เข้าใจเรื่องของผู้ใหญ่”

สายไหมก็เคยผ่านช่วงเวลาแบบนี้มา
เธอไม่รู้ทั้งต้นเหตุและปลายทางของเรื่องราว
ครั้งนี้แม้จะผ่านมาหลายปีแล้วก็ตาม

ในตอนนั้นเธอโกรธที่พ่อของเธอทำแบบ
นั้นจนพาลไม่คุยกับพ่อความเครียดที่สะสมทำ
ให้พ่อของสายไหมหาที่พึ่งทางใจทางอื่นเพราะ
ในตอนนี้ครอบครัวไม่อาจช่วยเหลือเขาได้อีก
ไม่มีแม่คำปลอบโยน ไร้ความช่วยเหลือจากเธอ
และแม่

“จนพ่อของเธอเกือบจะจบชีวิตตัวเอง”

เรื่องราวนี้ยังคงเป็นปริศนาที่เธอไม่กล้า
ไปยุ่งเกี่ยวถึงแม้จะอยากรู้มากแค่ไหนก็ตาม
ถ้าเป็นสายใหม่ในตอนนี้จะช่วยเหลือ
พ่อของเธอได้มากน้อยแค่ไหนกันนะ
ให้กำลังใจจะเพียงพอกับสิ่งที่พ่อต้องแบกรับ
หรือเปล่าการหยิบยื่นมือเข้าไปช่วยจะถูกปฏิเสธ
ไหม?

“เธอไม่เคยรู้สึกโดดพอละเลยที่จะช่วยเหลือ
พ่อในเรื่องนี้”

ถ้าหากเป็นเธอที่ต้องแบกรับภาระนี้
เธอคงจะผ่านเรื่องราวครั้งนี้ไปไม่ได้แบบ
พ่อเพราะเธอรู้ดีว่าจิตใจของเธอเปราะบาง
ราวกับแก้วที่มีรอยร้าวพร้อมจะแตกสลายได้ทุก
เมื่อไม่อาจรับแรงกดดันมหาศาลไหวได้

SAT 15 DEC 2012

ในที่สุดก็เล่น Canon in C
จนคล่องแล้วดีใจที่สุดครุตันก็ชมว่าเรียนรู้
ไวมากวันนี้ก็เลยได้อัดคลิปไว้ลงเพจของ
ครุตันตอนอัดตื่นเต้นเล่นผิดไปหลายรอบ
แต่ครุตันก็บอกไม่ต้องเกร็งเล่นเหมือน
ไม่มีกล้องอยู่ สุดท้ายก็ออกมาได้ด้วยดีแอบ
เข้าไปอ่านคอมเม้นมีคนมาชมด้วยยิ้มแก้ม
ปริเลย

ช่วงนี้ติดเพลงของ Miku มากให้
ครุตันสอนน่าจะดีแต่ครุตันเสนอเพลง
River Flow in You มาให้พอลองฟังก็
รู้สึกว่เพราะจิง ถ้าอย่างนั้นพิบเพลงญี่ปุ่นที่
อยากเล่นเก็บไปก่อนก็แล้วกัน

MON 7 JAN 2013

ช่วงปีใหม่เหมือนเป็นวันรวมญาติ
ทุกคนจะกลับไปที่บ้านยายแล้วฉลอง
ปีใหม่กันบรรยากาศที่อบอุ่นท่ามกลาง
ฤดูหนาวนั่งผิงไฟพร้อมหมุกะทะร้อน ๆ

พี่เบงค์เอาต้นกล้าอ่อนมาให้แม่
ปลูกด้วยเป็นพันธุ์บัวดี พี่บอกว่าปลูกไว้รอ
โตไม่กี่เดือนก็ออกผลรอกินได้เลยเพราะ
เป็นต้นกล้าที่พี่ดูแลมาก่อน

SUN 10 FEB 2013

ในที่สุดก็เรียนเพลงใน Suzuki
Violin Book 1 จบทุกเพลงซะทีจะได้ขึ้น
เล่มสองแล้วถือว่าไวเหมือนกัน

เมื่อวานก็อัดเพลง River Flow
in You ผ่านแล้วใช้เวลาฝึกน้อยกว่า
Canon in D อีกในที่สุดจะได้เล่นเพลง
Romeo & Cinderella ของ Miku
ซะทีเก่งมากเจ้าสายไหม

THU 7 MAR 2013

ปิดทอมแล้ววันนี้ ไปนั่งกินพิซซ่า
ฉลองสอวันสุดท้ายกับน้ำปิ้ง สีน้า กุญแจ
น้ำพุ หมี่พุ แล้วก็ขมื่นอีกตั้งหลายเดือน
กว่าจะได้เจอ ต้องคิดถึงเพื่อน ๆ มาก ๆ
แน่เลย

SUN 9 JUN 2013

หลังจากฝึกเล่นมานานในที่สุดก็ถึง
วันอัดเพลง Romeo & Cinderella ของ
Miku อัดเข้าไปสองสามรอบกว่าจะได้อันที่
ดีที่สุด (ถึงจะมีพลาดบ้างก็เถอะ)

เพลงต่อไปอยากให้คุณครูต้นสอน
Senbonsakura ของ Miku ดีกว่า
ต้องยากมากแน่ ๆ แต่จะพยายามเล่น
ให้ได้เลย

ความชอบของแต่ละคนแตกต่างกัน
ออกไป ซึ่งเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่เราควรจะ
เคารพเป็นพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนควรพึงมี

ครั้งหนึ่งสายไหมไปทัศนศึกษากับทาง
โรงเรียนเฉพาะเด็กนักเรียนสายวิทย์-คณิต
ในช่วงมัธยมศึกษาปีที่สาม

ในคืนแรกมีงานเลี้ยงเปิดโอกาสให้แต่ละคน
ได้แสดงความสามารถพิเศษซึ่งสายไหม
ส่งข้อมูลการแสดงของเธอให้ฝ่ายจัดกิจกรรม
เป็นการร้องเพลงจากเรื่อง Mekaku City
Actor พร้อมกับคอสมเพลย์เป็นตัวละครใน
เรื่องเนื่องจากเธอเคยลงผลงานร้องเพลงใน
เว็บไซต์หนึ่งซึ่งมีผู้ติดตามที่ชื่นชอบเธอ
มากมายเธอจึงกล้าที่จะขึ้นแสดงในครั้งนี้
ด้วยความมั่นใจแต่สิ่งที่เกิดขึ้นกลับแย่กว่าที่

เธอคิดเธอถูกมองว่าแปลกเป็นตัวประหลาด
หลังจากกลับจากทัศนศึกษาก็ถูกล้อเลียนให้
อับอายว่า

“ไม่ร้องเพลงที่ฟังไม่รู้เรื่องแล้วหรือ”

จนถึงช่วงมัธยมปลายเธอก็ยังคงถูก
ล้อเลียนเรื่องนี้นั่นทำให้เธอรู้สึกว่สิ่งที่เธอชอบ
ผิดปกติ

จากเหตุการณ์ครั้งนั้นทำให้สายไหม
ไม่กล้าที่จะบอกความชอบของตัวเองกับใคร
อีกเลยรวมถึงไม่กล้าขึ้นแสดงต่อสาธารณชน
สายไหมสูญเสียความมั่นใจทั้งหมดไปใน
คราเดียว

“การทำลายง่ายกว่าการสร้าง”

คำพูดของคนไม่กี่คำสามารถทำลาย
ความมั่นใจในการทำเรื่องต่าง ๆ กว่าความ
มั่นใจที่ถูกทำลายลงนั้นจะกลับคืนมาก็ต้องใช้
ระยะเวลาอาจจะแค่ไม่กี่วันหรืออาจนานเป็น
เดือนหรือปี

สายไหมเองก็เป็นหนึ่งในนั้นกว่าเธอจะ
เจอกลุ่มคนที่ชื่นชอบอะไรเหมือนกับเธอและ
สามารถแบ่งปันความชอบด้วยกัน ได้ก็กินเวลา
หลายปี

สุดท้ายแล้วมนุษย์เราจะเจอคนที่พร้อม
จะเข้าใจและให้กำลังใจผลักดันให้เราทำในสิ่ง
ที่เราชอบหรือรัก

MON 1 JUL 2013

เป็นครั้งแรกเลยที่เพื่อน ๆ มาบ้าน
เยอะขนาดนี้เพราะต้องมาทำโครงการผ
งอรร้อยร้อยซึ่งทำมาจากกล้วยตากแห้งบด
ละเอียดเป็นผงให้รสชาติเหมือนน้ำตาลแ
ดทำมาจากกล้วยแค้นั่นเอง

น่าแปลกที่แม่ใจดีกับเพื่อน ๆ ที่มา
บ้านต่างจากเวลาอยู่กับเราสองคนนึกว่า
แม่จะไม่ชอบที่มีคนมาวุ่นวายที่บ้านเยอะ
ดูเหมือนเพื่อน ๆ ก็ชอบแม่ด้วยบอกว่า
แม่ใจดี

ใจดี? ลองมาเป็นเราดูสิแล้วจะรู้ว่าที่
เห็นไม่ใช่ความจริงเลยซักนิด

SUN 15 SEP 2013

วันนี้มาทำงานที่หมู่บ้านของบุญแฉะ
กับสีน้ำเพราะมีที่ออกกำลังกายเนื่องจาก
ชื่อเสียงเรียงนามเจ้าของวิชาค่อนข้างเรื่อง
มากเลยต้องรีบทำไว้ก่อนเพื่อต้องแก้อะไร
จะได้ไม่ลำบากช่วงท้ายทอมเรียงง่าย ๆ
ก็ลดภาระงานนั้นแหละ

เจ้าเพชรป๋ายน่ารักขนนุ่มมากเลย
คราวหลังพาคูกี้มาเล่นกับเพชรป๋ายด้วยน่า
จะดีเพราะบ้านเรากับบุญแฉะอยู่ใกล้กัน

FRI 27 DEC 2013

วันนี้กลุ่มเพื่อนเล่นเกมชวณเล่น League of Legend กว่า จะเข้าใจก็ หนาวอยู่เหมือนกันเพราะไม่เคยเล่นเกม แนวนี้มาก่อนแต่ที่เกมนี้สนุกเพราะได้เล่น แล้ววางแผนไปพร้อมกับเพื่อนนอกจาก นี้ก็มีความยากง่ายของการเล่นในแต่ละ ตัวละครที่เป็นเสน่ห์ของเกม

SAT 4 JAN 2014

ขึ้นดอยอย่างช่างครึ่งแรกดอกซาถูระ
ขึ้นตามข้างทางเต็มไปหมดสีชมพูของ
ดอกซาถูระตัดกับสีฟ้าของท้องฟ้าแทรก
ด้วยสีเขียวของภูเขาหญ้า และต้นไม้
สวนดอกไม้ก็กว้างทำเอาเดินจนปวดขาเลย
ถึงจะเดินเยอะแคะไหนก็ไม่รู้สึกเหนื่อย
เพราะอากาศเย็นสบาย

FRI 14 FEB 2014

วันวาเลนไทน์ของเราไม่มีหรือ
ดอกไม้หรือช็อกโกแลตแต่มาเลี้ยงข้าว
เด็กพิเศษที่โรงเรียนเครือข่ายกุหลาบ
เพราะตรงกับวันมาฆบูชา

ตอนแรกก็หน้าบุดเพราะต้องตื่น
เช้าเลยจ้วเงียงอแงแต่พอโดนใช้ดอกไม้
ไซ้ไก่ทำผิดไทไปเรื่อย ๆ ก็สนุกดีนะ
พอได้เห็นน้อง ๆ ก็ผิดไทอย่างเอร็ดอ่อย
ก็รู้สึกอิมเอมใจจนบอกไม่ถูก

FRI 25 APR 2014

ทะเลได้สวดยหาดทรายสีขาวสะอาด
ไม่ชอบบออย่างเดี๋ยวกี้คือปลิงที่นอนอยู่
ใต้ทะเลนี้แหละ

หลังจากดำน้ำดูปะการังไปซักพัก
ผื่นแดงก็ขึ้นที่หลังจนต้องหยุดลงน้ำทะเล
พอไปหาเภสัชฯที่ร้านขายยาเขาบอกว่า
อาจจะแพ้แดดที่แรงเกินไป (Sunburn)
ไมก็แพ้แพลงก์ตอน

บนโลกนี้มีอาการแพลงก์ตอนด้วย!
เพิ่งเคยได้ยินครั้งแรกในชีวิตเลย

THU 15 MAY 2014

กัญแจเอาของขวัญวันเกิดจาก
ปู่ป้ามาให้ด้วยเป็นของเล่นกิ่งของกิน
จะเรียกว่าอะไรดีนะ

ขอบคุณมาก ๆ เลยนะกัญแจเป็น
เพื่อนคนแรกเลยที่ให้ของขวัญวันเกิดเรา
ซาบซึ้งที่สุด

SUN 25 JAN 2015

ไม่อยากให้พ่อย้ายไปทำงานที่
แม่ฮ่องสอนเลยมันไกล ถนนก็อันตรายด้วย
เพราะเป็นโค้งหักศอกแถมชันอีก
คนที่ให้พ่อย้ายใจร้าย

พ่อของสายไหมต้องย้ายสถานที่ทำงาน
บ่อยตั้งแต่เธออยู่มัธยมต้นทำให้ความสัมพันธ์
ภายในครอบครัวระหว่างเธอและพ่อไม่ค่อยดี
นัก

พ่อของสายไหมจะกลับจากที่ทำงานทุก
วันศุกร์ตอนเย็นและไปกลับทำงานอีกครั้งใน
เช้าวันจันทร์หรือเย็นวันอาทิตย์เป็นแบบนี้มา
หลายปี จนกระทั่งพ่อของเธอย้ายมาทำงานที่
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

สายไหมแม่และเพื่อน ๆ ของพ่อมาส่ง
พ่อของเธอ ณ สถานที่ทำงานใหม่แต่ตอนที่
แยกจากกันเธอกลับร้องไห้และกอดพ่อไว้นาน
กว่าทุกครั้งเพราะเธอรู้สึกว่สถานที่แห่งนี้
อยู่ห่างไกลและเต็มไปด้วยอันตรายจากอุบัติเหตุ
ทางถนนเธอเป็นห่วงพ่อของเธอมากกว่าทุกครั้ง

เป็นความรู้สึกผิดแบบเดียวกับเรื่องของ
ตายายเธอทำผิดพลาดในเรื่องนี้ซ้ำสองทุกครั้ง
ที่พ่อของเธอกลับบ้านเธอคุยกับพ่อน้อยมากจน
นับคำได้บางครั้งเธอก็ทะเลาะกับพ่อด้วยเรื่อง
ไร้เหตุผลจนพ่อของเธอหนีกลับไปพัก

พ่อของเธออดทนขบถทนนานกว่าหก
ชั่วโมงเพื่อกลับบ้านแต่สิ่งเธอกระทำกลับทำให้
พ่อเสียใจ

ถึงแม้พ่อจะไม่เคยแสดงท่าทีโกรธหรือ
เสียใจกับการกระทำของเธอออกมาแต่สายไหม
ที่เติบโตขึ้นเรียนรู้ข้อผิดพลาดตัวเองก็ตระหนัก
ได้ถึงเรื่องนี้

“อดีตไม่อาจหวนกลับไปแก้ไข”

สิ่งที่เธอทำได้มีเพียงแค่ปรับปรุงตัว
ทำปัจจุบันและอนาคตให้ดีกว่าที่ผ่านมา

FRI 27 FEB 2015

ช่วงนี้ทะเลาะกับแม่อีกแล้วเพราะ
อยากเรียนสายศิลป์ภาษาญี่ปุ่นแต่แม่
อยากให้เรียนสายวิทย์-คณิตเหมือนเดิม
สุดท้ายก็ต้องตามใจแม่อยู่ดี ไม่รู้ว่าจะสอบ
ติดแบบที่แม่หวังไว้ไหม

FRI 6 MAR 2015

หมู่กะทะเลี้ยงฉลองจบม. 3 เวลาผ่าน
ไปไวเหมือนกันเดี๋ยวก็จะม. ปลายกันแล้ว
ทั้งน้ำป่น สีนํ้า ไอคิ้ว ติดสายวิทย์-คณิต
กันหมดเลยได้อยู่ห้องเดียวกันกับใครซัก
คนหนึ่งก็ยิ่งดี

MON 18 MAY 2015

ห้องที่เราอยู่คือห้องสิบสี่เป็นห้อง
GIFTED คอมพิวเตอร์กับภาษาอังกฤษรวม
ยี่สิบคนส่วนอีกยี่สิบคนเป็นวิทย์-คณิต

โชคดีที่มีไอคิวอยู่ด้วยเพราะไอคิว
ติดกิฟต์คอมส่วนเราสอบกิฟต์อิงน่าเสีย
ดายที่สอบไม่ติดนอกจากนี้ยังมีเฟรม
ป็นและบีกเพื่อนห้องเดียวกันจากตอน
ม. ต้นพวกเราเลยเกาะกลุ่มกันไว้

เปิดเทอมวันแรกก็โดนรับห้องเลย
บรรยากาศน่ากลัวแล้วก็กดดันมากตอน
ที่ให้หลับตากันหน้าแล้วว่าใส่ไม่ชอบ
สถานการณ์แบบนี้เลย

สำหรับสายไหมการรับน้องสร้างสรรค์
ไม่ใช่ปัญหา สายไหมยินยอมเข้าร่วมแต่โดย
ดีเพราะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำให้เธอได้รู้จัก
เพื่อนเพิ่มขึ้นถึงแม้เธอจะไม่ชอบเป็นจุดสนใจ
แต่การได้เฝ้ามองเพื่อน ๆ มีความสุขแล้ว
หัวเราะออกมาก็ทำให้เธอยิ้มตามได้

แต่สำหรับการรับน้องตอนมัธยมปลาย
ของเธอ ไม่ได้สร้างสรรค์อย่างที่คิดมีทั้งการวิวาท
และคลุกโคลนเพราะเป็นธรรมเนียมที่ทำต่อกัน
มาหลายรุ่น

เมื่อถึงคราวรุ่นของเธอต้องจัดกิจกรรม
เธอไม่เห็นด้วยกับการลงโคลนแต่ขัดเสียดข้าง
มากและรุ่นพี่ไม่ได้เป็นวงจรรูปาทวีที่ไม่มีวัน
จบสิ้นถ้าหากไม่มีรุ่นใดรุ่นหนึ่งหยุดทำ

จุดประสงค์หลักของกิจกรรมรับน้องคือ
“ให้ทุกคนรู้จักกัน” โดยผู้เข้าร่วมต้องยินยอม
พร้อมใจ ไม่ใช่ถูกบังคับบริดรอนสิทธิส่วน
บุคคลหรือกดขี่ผู้อื่นให้ต่ำกว่า

ปัจจุบันยังคงมีข่าวเกี่ยวกับการรับน้อง
ที่ไม่สร้างสรรค์มากมายให้เห็นเพราะยังมี
คนที่หลงระเริงในอำนาจต้องการความเคารพ
จากผู้ที่อายุน้อยกว่าเพียงไม่กี่ปีทั้งที่จริงแล้ว
การเคารพใครสักคนขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจ
ของแต่ละบุคคล ตัวอย่างของคนที่ยู่มากกว่า
แต่การกระทำแย่มึถมเถไปเพราะอายุไม่ใช่ตัว
ตัดสินของทุกเรื่องเพราะตัวอย่างที่ดีมีค่ามาก
กว่าคำสอน

THU 25 JUN 2015

วันนี้มาทำวีซ่าที่กงสุลเพราะจะไป
เที่ยวยุโรปมาถึงเจ้าหน้าที่ไล่ไปถ่ายรูปใหม่
เพราะเห็นหน้าไม่ชัด

เกือบจะไม่ได้ไปเที่ยวแล้วเพราะ
พ่อจองทัวร์กับเพื่อนคนหนึ่งที่ทำบริษัท
จัดหาทัวร์ซึ่งเพื่อนคนนี้มั่วประวัติเคยมอง
มาก่อนและหลบหนีมาหลายคดีแล้วแต่พ่อ
ก็ยังไม่ใจ

จนวันที่ต้องทำวีซ่าพ่อนัดเจอเพื่อน
แต่เขาไม่ยอมมาซักที่ต้องโทรจีตามเรื่อย
ๆ โชคดีที่สุดท้ายเขาก็ไม่โกงยอมโอนเงิน
ให้บริษัทที่ตกลงไว้แต่โดยดี

THU 30 JUL 2015

Fisherman's Bastion ประเทศอังกฤษ

ขณะกำลังเดินถ่ายรูปสถาปัตยกรรม
ของป้อมปราการก็ไปสะดุดตาเข้ากับตุ๊กตา
โบฮีเมียบนแท่นเมดที่เรียงรายอยู่ตรงขอบ
หน้าต่างบานหนึ่งเลยหยิบตุ๊กตาขึ้นมาดู
เพราะเห็นว่าน่ารักดีคุณลุงเจ้าของร้าน
กลับมาเจอเราที่จับตุ๊กตาอยู่พอดีพอวางลง
คุณลุงถามว่าอยากได้ไหมในตอนแรกเรา
ปฏิเสธเพราะเกรงใจแต่คุณลุงก็หยิบ
ตุ๊กตานั้นใส่มือมาพร้อมกับเงินสกุลไพร์นิต์
เราก็มิ้วขอบคุณแล้วไปขอเงินไทยจาก
แม่ให้เขากลับไปเป็นการแลกเปลี่ยน
จะเป็นตุ๊กตาผีสิงใหม่เนี่ย?

WED 23 SEP 2015

วันนี้เป็นวันเกิดมัพฟิน เรา เพรม
ปัง ไอคิว เลยมາเลี้ยงวันเกิดกันที่ร้าน
BigBadWolf พิซซ่าถาดยักษ์ตั้งแต่ถาด
เดียวก็อิ่มครบทุกคน

กลุ่มเราตกลงกันว่าถ้าถึงวันเกิดใคร
จะไปกินเลี้ยงกันโดยเจ้าของวันเกิดไม่
ต้องจ่ายจะให้เพื่อน ๆ ที่ไปกินหารกันจ่าย
แทนเจ้าของวันเกิด

WED 23 DEC 2015

ครูจันทิมาสอนภาษาอังกฤษห้อง
เราร้องขอให้ช่วยจัดเวทิงงานวันคริสต์มาสตร์
ทุกคนก็ช่วยกันทำจนเสร็จใจปลกใจมากเลย
ที่ทุกคนร่วมมือกันอย่างดีเรากับเพื่อนอีก
ประมาณสิบกว่าคนอยู่ช่วยกันยินดีกกว่า
จะได้กลับก็สองสามทุ่ม

ผลงานของห้องเราออกมาดูดีมาก
คุ้มค่าที่ลงแรงเหนื่อยกัน

ความขัดแย้งเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อซึ่งส่วน
มากมาจากการเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจซึ่งกัน
และกัน

หลังจากงานจัดเวทีก็มีกิจกรรมอีกมาก
มายที่ต้องทำร่วมกับเพื่อน ๆ ในห้องแต่ทว่า
เหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น

มัฟฟินเพื่อนในกลุ่มของสายไหมที่กำลัง
จะย้ายไปเรียนต่อที่ต่างประเทศส่งข้อความให้
กำลังใจเพื่อนร่วมห้องในการทำกิจกรรม

“แต่ตัวอักษรไม่สามารถบ่งบอกอารมณ์
หรือเจตนาของผู้พิมพ์ได้”

ทำให้กลุ่มคนที่ไม่ชอบมัฟฟินเตะเธอ
ออกจากกลุ่มสนทนาเพียงเพราะพวกเขาเข้าใจ
ว่าข้อความที่มัฟฟินส่งคือการเยาะเย้ยทั้ง ๆ ที่
เจ้าตัวไม่ได้มีเจตนาแบบนั้นเลยด้วยซ้ำทำให้

เสียงแตกออกเป็นสองฝ่ายทั้งที่ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพร้อมกับความสามัคคีภายในห้องที่หายไป

เพียงเพราะความไม่เข้าใจกันทำให้ห้องของเธอหมดสิ้นความสามัคคีแต่ปัญหาเหล่านี้แก้ได้หากคุยกันให้เข้าใจ

แต่ถ้าเหตุผลที่แท้จริงของเรื่องนี้ไม่ได้มาจากความไม่เข้าใจกันล่ะ? แน่نونว่าเรื่องนี้จะมีปัจจัยอื่นมาเกี่ยวข้อง

“ความหั่นไส้”

เป็นปัญหาที่พบได้ว่เรียนเพียงแ่คนที่มีภาวะความเป็นผู้นำหั่นไส้ใครขึ้นมาเพื่อนของพวกเขาัพร้อมที่จะไม่ชอบตามไปด้วย

ไม่ใช่แ่กับมัพพินที่ต้องประสบเรื่องนี้เม่ว่าอดีตเพื่อนในกลุ่มของเธอก็เป็นเหยื่อของ

เรื่องนี่เช่นกัน

เหตุการณ์ของเมญ่าเริ่มจากคนในกลุ่มไม่ชอบการแต่งหน้าของเธอที่ไม่สวยและไม่ว่าเมญ่าจะทำอะไรก็น่ารำคาญไปเสียทุกอย่าง เพื่อนในกลุ่มเริ่มทำให้เธอ ไรต์ตัวตนไปที่ละคนสองคนจนเมญ่าออกจากกลุ่มไป

ไม่มีใครจำได้ว่าใครเป็นคนเริ่มต้นความหมั่นไส้ในครั้งนี้แต่สายไหม่ก็มีคามผิดที่ทำตามคนอื่น ๆ โดยไม่ห้ามหรือไตร่ตรองให้ดี

เธอรู้สึกผิดทุกครั้งทีนึกถึงเมญ่าเพราะสำหรับสายไหม่เมญ่าเป็นเพื่อนคนหนึ่งทีนิสัยดีไม่มีพิษภัยกับใคร

โชคดีทีเมญ่าเข้ากับกลุ่มใหม่ของเธอได้เป็นอย่างดีและพร้อมจะเข้าใจยอมรับในตัวตนของเธออย่างน้อยเธอก็ไม่ต้องโดดเดี่ยว

เหมือนกับเด็กในวัยเดียวกันที่ประสบปัญหา
แบบเดียวกับเธอ

สายไหมอยากขอโทษเมง่าแต่มันก็
สายไปแล้วเพราะในตอนที่มีโอกาสเธอ
เลือกที่จะไม่ทำกลับมาจึงเสียใจในภายหลัง

ถึงแม้จะผ่านมาหลายปีแต่ความรู้สึกผิด
ของเธอไม่ได้จางหายไปเลย

MON 26 JAN 2016

ฤดูหนาวปีนี้อากาศหนาวมากจน
ต้องเอาผ้าห่มมาโรงเรียนโดนไอคิวถ่ายรูป
ไปตัดต่อเป็นมีมด้วย

คาบชีวะวันนี้มีผ่ากบกับไส้เดือน
แทบจะเป็นลมตอนเห็น ไส้เดือนยั้วเยี้ยะ
ไม่ชอบเลยเพื่อนก็เอามาถือในมือวิ่งไล่อีก
ไม่เข้าใจคนไม่ชอบหรือคนกลัวหรือบอก
ไม่ชอบก็ยิ่งแกล้งสนุกมากრი๊ง

THU 10 MAR 2016

ไม่เคยมีใครเข้าใจ
ใช้สิริราหมันก็แค่เด็กเรียกร้องความสนใจ
เป็นเด็กขี้โอ้อวดเป็นเด็กไม่เอาไหน
เป็นแบบที่แม่ต้องการไม่ได้

บ่อยครั้งที่สายไหมทำร้ายตัวเองด้วยการ
กัดแขน เมื่อรู้สึกเครียดหรือวิตกกังวลจากความ
กดดันทางด้านการเรียนจากคนในครอบครัว
เพราะเธอรู้สึกไร้ที่พึ่งพาไม่รู้จะระบายความ
รู้สึกที่อัดอั้นกับใครเลยลงกับร่างกายตัวเอง
แทนเพียงแค่ความรู้สึกเจ็บปวดเล็กน้อยก็ทำให้
เธอรู้สึกดีขึ้นได้บ้าง

สายไหมไม่เคยบอกเรื่องนี้กับคนใน
ครอบครัวเพราะเกรงว่าจะถูกมองว่าเป็นเด็ก
เรียกร้องความสนใจซึ่งเธอเองก็คิดว่าตัวเอง
เป็นแบบนั้น

เวลาถูกแม่ด่าทอหรือพูดทำร้ายจิตใจ
เธอเลือกที่จะเงียบและไม่เถียงกลับเพราะเกรง
ว่าการกระทำแบบนั้นจะทำให้สถานการณ์ที่เธอ
เผชิญจะแย่ลงกว่าเดิม

ความเข้าใจและกำลังใจจากคนรอบข้าง
เป็นสิ่งสำคัญการทำให้เด็กวัยเรียนรู้สึก ไรที่
พึงอาจส่งผลให้เด็กในช่วงวัยนี้หลายคนลงเอย
แบบสายไหมไม่อาจหลุดพ้นจากการทำร้าย
ตัวเองซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อปลอบประโลมจิตใจที่
แหลกสลาย

SUN 17 JUL 2016

อีกแค่เดือนเดียวมัฟฟินก็จะย้ายไปเรียนที่ต่างประเทศแล้วพวกเราห้าคนเลยตกลงจะไปเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่และดอยม่อนแจ่ม โดยมีพ่อกับแม่เราขับรถไปด้วยทำให้พ่อแม่ของทุกคนยอมให้ไปเที่ยวเพราะอย่างน้อยก็ยังอยู่ในความดูแลของผู้ใหญ่

สวนดอกไม้บนม่อนแจ่มสวยมากอากาศก็เย็นสบายทุกคนก็ดูแฮปปี้กันดีแถมเพื่อน ๆ ก็บอกว่าพ่อแม่เราใจดีด้วย
ก็นะ...เพื่อนทุกคนก็ชมมาตลอดตั้งแต่เริ่ม. ต้นแล้ว

FRI 16 SEP 2016

น่าเสียดายจังที่แพ้การแข่งขันใน
ครึ่งนสกอร์แย่มากจนรู้สึกเป็นภาระที่ทำให้ทีมแพ้เลย ไม่ใช่ไรท์เวิร์หน้าค่อยลง
ใหม่ก็ได้ถือว่าเก็บประสบการณ์ละกัน
ฝึกฝนไปเรื่อย ๆ เดี่ยวก็เก่งขึ้นจริงไหม
เจ้าสายไหม?

League of Legend เป็นเกมที่ทำให้เรารู้จักคนมากมายซึ่งแต่ละคนก็มีนิสัยแตกต่างกันออกไป

ครั้งหนึ่งในการแข่งทัวร์นาเมนต์ภายในโรงเรียนเพื่อหาตัวแทนไปแข่งระดับภาคสายใหม่กับทีมชนะเลิศการแข่งขันรอบแรกมาได้และผ่านเข้ามาในรอบสองซึ่งเจอกับกลุ่มเพื่อนที่ชวนเธอเล่นเกมนี้พวกเขาใช้ชื่อทีมว่า GodCorp

ในการแข่งขันครั้งแรกเธอชนะด้วยตัวละครที่เธอพอจะเล่นได้และพาทีมชนะไปรอบแรกแต่กลับโดนทีม Godcrop กล่าวหาว่าเธอไม่ได้เล่นเองไม่มีฝีมือที่จะเล่นตัวละครที่ใช้ทักษะการเล่นสูงได้

ในตอนนั้นสายไหมไม่ได้คิดอะไรแค่
เธอชนะการแข่งขันรอบแรกก็ดีใจมากแล้ว
แต่พอวันที่การแข่งขันกับ Godcorp มาถึงเธอ
ถูกพวกเขา Camp Lane (ถูกเฟ่งเล็งเป็นพิเศษ)
จนไม่สามารถกู้สถานการณ์ของเกมกลับมา
ชนะได้และพ่ายแพ้ไปในที่สุด

สายไหมยอมรับความพ่ายแพ้แต่โดยดี
แต่พอไปที่โรงเรียนกลัวโดนล้อต่าง ๆ นานาว่า
ซีแพ็คเป็นผู้หญิงจะเล่นเก่งเท่าผู้ชายได้อย่างไร
และคำพูดบั่นทอนกำลังใจอื่น ๆ ทำให้เธอรู้สึก
แย่ไปหลายวัน

ไม่ใช่แค่สายไหมที่ประสบคำพูดบั่น
ทอนจิตใจยังมีผู้เล่นคนอื่นอีกจำนวนมากมายที่
ถูกคำพูดเหล่านี้ลดทอนกำลังใจและเลิกเล่นไป
ในที่สุด

“เพียงเพราะไม่รู้จักกันจะทำร้ายใครเท่าไรก็ได้ อย่างนั้นหรือ?”

ใช้ว่าสายไหมจะไม่เคยกระทำแบบนั้น เธอเองก็เป็นอีกหนึ่งผู้เล่นที่เคยทำร้ายผู้เล่นคนอื่นทำให้สังคมเกมแย่ลงเพราะอุบัติเหตุทางอารมณ์ที่ไม่มากพอ

“การควบคุมอารมณ์ของตัวเองก็เป็นเรื่องพื้นฐานที่มนุษย์ทุกคนพึงมี”

แน่นอนว่าการเล่นเกมมีอารมณ์เข้ามาเกี่ยวแต่การใช้อารมณ์ส่วนตัวกับผู้อื่นไม่ใช่เรื่องที่สมควรกระทำ

“สังคมที่ดีเริ่มได้จากตัวเรา”

FRI 7 OCT 2016

ปวดท้องจนเดินไม่ได้มาสามวัน
แม่ก็ไม่ยอมซื้อยาให้กินบอกเดี๋ยวก็หาย
ถ้าเดี๋ยวก็หายหนูจะนอนติดเตียงแบบนี้หรือ
กินอะไรก็ได้ไว้ดีกว่านอนที่พื้น
ห้องน้ำสบายกว่านอนบนเตียงอีก
ทรมานจังเลยเมื่อไหร่จะหาย

WED 14 DEC 2016

เพิ่งเคยเป็นผีหลมพิษหนักขนาดนี้
ทั้งคันแล้วก็บวมใหญ่เต็มแขนกับขาเลย
โชคดีที่อาการไม่หนักจนหายใจไม่ออกจะ
เกาก็ไม่ได้เพราะคันเพิ่มอีก

และก็เป็นอีกครั้งที่แม่ไม่ยอมให้กิน
ยาด้วยเหตุผลเดิม ๆ

‘เดี๋ยวก็หายเอง กินยาโดยไม่จำเป็น
เดี๋ยวตัวก็พังหรอก’

ไม่ได้เป็นบ่อยสะหน่อยจะรอให้หาย
ไปจากโลกก่อนหรือถึงจะสนใจกันบ้าง

SUN 23 APR 2017

ไอคิว เฟรม ปันเซอร์ไพรส์วันเกิด
ด้วยตุ๊กตาแมวหน้าตัวใหม่ดีใจจนร้องไห้เลย
เพราะวันเกิดเราเป็นช่วงปิดเทอมจะไม่
ค่อยได้เจอเพื่อนใหม่ของขวัญหรือพาไป
กินขนมเหมือนคนที่วันเกิดอยู่ในช่วง
เปิดเทอมแต่ครั้งนี้ที่ได้เพราะเราเรียน
พิเศษช่วงปิดเทอมด้วยกัน

ดีใจ ดีใจมาก ๆ เลย

ขอบคุณนะ ขอบคุณจริง ๆ ถ้าไม่มี
เพื่อนก็ไม่รู้ว่าจะมีใครเข้าใจเราอีกแล้ว

MON 12 JUN 2017

เมื่อไหร่จะเลิกหัวโบราณซักที
อยู่แต่ในกะลา ก็ออกมาบ้างเถอะ
อาชีพบนโลกมีอีกตั้งเยอะ ไม่ได้มีแค่หมอ
ทำไมต้องบังคับกันด้วยเคยบอกแล้ว
ไม่ใช่หรือว่าไม่อยากเรียนสายนี้

ตอนพยายามทำอะไรก็ไม่เคยเห็น
ค่าหรือกตัญญูจะไม่ทำอะไรเลยละกันจะได้
รู้ไปเลยว่าใครจะอดทนได้มากกว่า

THU 15 JUN 2017

ปากบอกจะผลักดันในสิ่งที่ชอบ
แต่การกระทำย้อนแย้งบางทีก็คิดนะว่าทน
อยู่ภายใต้ความกดดันมาสิบเจ็ดปีได้ยังไง

WED 12 JUL 2017

แค่เสียสละทำงานกลุ่มก็โดนตำหนิ
ทำอะไรดี ๆ เคยชมบ้างไหมหรือด่าเป็น
อย่างเดียวนั้นเคยทำอะไรแล้วแม่พอใจบ้าง

TUE 13 FEB 2018

วันสุดท้ายของการมาเรียนและเป็น
วันปัจฉิมแค่คิดว่าจะไม่ได้มาโรงเรียนเจอ
เพื่อนก็รู้สึกเหงาขึ้นมา

ขอบคุณทุกคนที่เอาของมาแลกกัน
นะแล้วก็ขอโทษด้วยที่ของหมดก่อนไม่รู้
ว่าจะมีคนมาแลกของเยอะแบบนี้เตรียมไป
ร่อยกว่าชุดก็หมดคนที่มีความรู้จักเยอะไม่
เตรียมไปเป็นพันชุดเลยหรอ

จากนี้จะเข้าสู่สนามสอบจริง ๆ แล้ว
นะสายใหม่เธอทำได้!

TUE 29 MAY 2018

ไม่ว่าเชื่อคะแนนสอบอันน้อยนิด
ของเราจะติดมหาลัยดังสองที่ได้คณะนี้ก็
อยากเข้าคณะนั้นก็อยากเรียนตัดสินใจ
ไม่ถูกเลยพอแม่รู้ว่าสอบติดดีใจยิ่งกว่า
เราซะอีกเหมือนเป็นคนละคนกันกับ
ช่วงสอบ

ช่วงเวลาแห่งการสอบผ่านพ้นไป
สายไหมกับแม่ทะเละกันน้อยลงอย่างน่า
ประหลาดเพราะในช่วงก่อนสอบเพียงแค่ว่าแม่
บ่นอะไรเล็กน้อยสายไหมจะตอบโต้กลับทันที
ครั้งแรกที่เธอทำแบบนั้นแม่มีสีหน้าตกใจ
อย่างเห็นได้ชัดแม่หยุดพูดแล้วเดินจากไป
เงียบ ๆ หลังจากนั้นสองสามวันเธอก็ไม่ได้คุย
กับแม่อีกเลยแม่แต่คำเดียว

ในตอนนั้นสายไหมรู้สึกดีที่ไม่ต้อง
คอยฟังคำดุด่าเสนาะบ่นทอนจิตใจอีกต่อไป
แต่ไม่ใช่กับเธอที่เติบโตขึ้นแล้วมองย้อนกลับ
มายังเหตุการณ์ครั้งนี้

หลังจากเรียนระดับมหาวิทยาลัยความ
สัมพันธ์กับคนในครอบครัวของเธอดีขึ้น
อย่างเห็นได้ชัดความสัมพันธ์สนมพูดคุยกัน

อย่างสนุกสนานแบบที่ไม่เคยมีมาก่อน
เธอและแม่เข้าใจกันมากขึ้นหลังจากได้พูดคุย
กันถึงเรื่องราวที่ผ่านมา

“เพราะช่วงวัยที่ต่างกันทำให้มุมมอง
แตกต่างกัน”

สายไหมในตอนนั้นมองว่าแม่ดูและ
ไม่เข้าใจเธอเลยชอบพูดทำร้ายความรู้สึก
จนเธอมองว่าตัวเองไร้ค่าในสายตาของแม่
ส่วนแม่ของสายไหมก็มองว่าเธอคือไม่ตั้งใจ
เรียนเอาแต่เล่น แต่นั่นเป็นเพียงแค่มุมมอง
ด้านเดียวจากคนสองคนที่ไม่เข้าใจกันเลย
แม่แต่น้อย

“หนูแค่อยากให้แม่เข้าใจหนูบ้างแม่รู้
ไหมหนูไม่เคยรู้สึกดีพอแบบที่แม่ต้องการเลย”

“แม่ไม่ได้ตั้งใจจะให้ลูกรู้สึกแบบนั้น

แม่แค่เป็นห่วงกลัวว่าถ้าแม่ไม่อยู่แล้วจะไม่มีใครดูแลลูก”

แค่บทสนทนาสั้น ๆ บอกจุดประสงค์ของการกระทำเมื่อครั้งอดีตของเธอและแม่เพียงแค่นี้ทั้งสองก็เข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่มีอีกแล้วเสียงทะเลาะเหมือนวันวาน

“เพราะคำพูดไม่อาจบ่งบอกเจตนาของผู้พูดมีแค่การพูดคุยด้วยเหตุผลที่ทำให้มนุษย์เข้าใจซึ่งกันและกัน”

WED 18 JUL 2018

อย่างน้อยเรียนคณะนี้ก็มีเพื่อนจาก
โรงเรียนเดียวกันห้องเดียวกันอย่าง
“โมเม” อยู่ด้วยอุ่ใจขึ้นเยอะเลยถึงตอน
ม. ปลายจะไม่ได้สนิทกันมาแต่ก็ได้คุยกัน
อยู่นิดหน่อยเพราะนั่งเรียนวิชาฟิสิกส์โต๊ะ
เดียวกันหวังว่าเราสองคนจะเป็นเพื่อนที่ดี
ต่อกันนะ

SUN 5 AUG 2018

จองหอแอร์ไม่ทันต้องร้อนตายแน่
แล้วต้องอยู่กับรุมเมทอีกห้าคนจะเจอเมท
นรกเหมือนที่อ่านเคยอ่านเจอในพันทิป
ไหมเนีย

สายไหมไม่ชอบนิสัยไม่ตรงต่อเวลาของ
โมเมเธอเดือนอยู่หลายครั้งแต่ไม่มีทำที่ว่าโมเม
จะปรับปรุงให้ดีขึ้นทำให้สายไหมพอใจและเลิก
กตักเตือนเพื่อนด้วยความเป็นห่วงไปในที่สุด

ถึงโมเมจะไม่ตรงต่อเวลาแต่เธอก็เป็น
เพื่อนที่ดีที่สุดคนหนึ่งในชีวิตของสายไหม
เพราะโมเมคอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้
เธอตลอดการเรียนระดับมหาวิทยาลัย

“เพราะเพื่อนแท้ย่อมยอมรับข้อผิดพลาด
และให้อภัยกันและกันได้เสมอ”

SUN 9 JUN 2019

ตลอดระยะเวลาที่อยู่ญี่ปุ่นกับ
เฟรมและไอคิวเป็นความทรงจำที่ดีมาก
เพราะเป็นครั้งแรกที่ได้เที่ยวต่างประเทศ
กับเพื่อนโดยไม่มีผู้ปกครอง

ถ้าไม่มีสองคนนี้ไปด้วยคงไม่คุ้มค่า
ตัวที่DisneyLand กับ Universal Studio
เพราะเรากลัวความสูงไม่กล้าแต่ทั้งสองก็
ชวน (ถึงบังคับ) เราให้เล่นด้วย

ช่วงก่อนกลับเราแผลอลรูปออกจาก
กล่องของไอคิว ไอคิวโกรธไม่คุยด้วยไป
หลายวันแต่สุดท้ายปัญหาก็มีทางแก้ไข
ไอคิวกู้รูปกลับมาได้แม้จะหายไปบางส่วน
ก็ตามนี้ก็จะเลิกเป็นเพื่อนกันซะแล้ว

SAT 14 DEC 2019

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการส่ง
โปรเจ็กงานเราทำเรื่องของคุณก็
ไม่ชอบตอนที่ทำไปร้องไห้ไปเลยเลอะเทอะ
ไปหมดถึงจะกลับดาวหมาไปแล้วก็ตาม
คิดถึงตลอดเลยนะ
คิดถึงตอนกอดชนนุ่มฟู
คิดถึงตอนวิ่งเล่นด้วยกัน
คิดถึงตอนที่บ่นให้ฟังแล้วลูบหัว
ขอโทษนะที่ตอนป่วยไม่ได้กลับไปหาเลย
ขอโทษนะที่ดูแลไม่ดีเท่าที่ควร

THU 13 JAN 2022

เรากับพี่ติณคบกันมาเกือบสองปี
เราสองคนผ่านอะไรด้วยกันมามากทั้งเรื่อง
ที่ดีและเรื่องที่ย่ำแย่ที่สุดท้ายก็เลิกกันเพราะ
ความเห็นแก่ตัวของเราเอง

สำหรับเราการอยู่คนเดียวสบายใจ
กว่าเยอะไม่ต้องคอยมาดูแลกังวลเป็นห่วง
คนที่อยู่ด้วยอีกคนถึงตอนที่คบจะไม่ค่อย
ทะเลาะอะไรกันมากก็ตามแต่สุดท้ายก็มี
ปัญหาเรื่อรังที่คอยทรมานใจอยู่ตลอด

เราผิดเองที่ไม่ยอมบอกความรู้สึก
หรือความคิดของเราต่อเรื่องที่เราคิดว่าเป็น
ปัญหาจนความอัดอั้นที่อยู่ในใจระเบิด
ออกมาเราทำที่ผิดจนเสียใจแต่เราคิดมาดี
แล้วว่าสิ่งที่เราตัดสินใจดีที่สุดที่สุด
ขอให้เจอคนที่ดีกว่าเค้านะ

สายไหมผ่านเรื่องราวความรักหลากหลายรูปแบบตั้งแต่มีธยมปลายเธอทำร้ายคนที่รักเธอเพียงเพราะความเอาแต่ใจมานับครั้งไม่ถ้วน

ทุกครั้งที่มีความรักเธอจะรักและดูแลเป็นอย่างดี แต่ถ้าเธอเริ่มหมดรักก็จะทิ้งได้อย่างไร้เยื่อใยอาจจะดูเหมือนเธอไร้หัวใจ แต่ทุกการกระทำของเธอมีเหตุผลเธอไม่ยอมเห็นคนที่เธอรักเจ็บปวดกับการถูกหลอกลวงด้วยคำหวานเธอไปอาจเสแสร้งทำเป็นว่ายังรักทั้ง ๆ ที่ความเป็นจริงไม่หลงเหลือแม้แต่เศษเสี้ยว

สายไหมจึงเลือกทิ้งคนที่รักเธอไว้ข้างหลังและปล่อยให้เวลารักษาบาดแผลทางใจพวกเขา

เธอเสียใจทุกครั้งที่ได้เห็นจากมาแต่การฝืน
นอยุ่ต่อในในที่ที่ไม่ใช่ของเธออีกต่อไปยอมไม่ได้
กับทั้งสองฝ่ายเพราะชีวิตต้องก้าวเดินต่อไป
ข้างหน้าอย่ายึดติดกับสิ่งเดิมหรือใช้ชีวิตขึ้นอยู่กับ
กับผู้อื่น

“เพราะมนุษย์จิตใจไม่มั่นคงโลเลทำให้
การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้เสมอ”

บทส่งท้าย

เมื่อกระดาษหน้าสุดท้ายของไดอารี่
มาถึงเป็นสัญญาณของการจบเรื่องราวในอดีต
สายไหมวางไดอารี่ลงในกล่องพัสดุก่อนจะลุก
ไปล้างคราบน้ำตาบนใบหน้าของเธอ

ตลอดการอ่าน ไดอารี่เล่มนี้ทำให้เธอ
หิวเราะและร้องไห้ออกมาเพราะไดอารี่เล่ม
นี้บอกเล่าเรื่องราวในอดีตของเธอที่ผ่านมา

ทั้งเรื่องที่เราให้หนักถึงและไม่อยากหนักถึง แต่การจมปลักอยู่กับอดีตทำให้เราไม่อาจก้าวเดินต่อ

อดีตไม่อาจหวนกลับไปแก้ไขเป็นเพียงแค่บทเรียนให้กับเราเพื่อนำไปปรับปรุงหรือเป็นแนวทางต่อไปในอนาคต

เรื่องราวของสายไหมเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งของเด็กอีกหลาย ๆ คนที่อาจประสบพบเจอเหตุการณ์คล้ายกันหรือแตกต่างกันออกไปทำให้ความคิดของเด็กแต่ละคนมีมุมมองต่อเรื่องต่าง ๆ ย่อมแตกต่างกัน

สายไหมเก็บไดอารี่ปกสีฟ้าลายจุดเข้ากล่อง เธอได้บทเรียนมากมายจากการย้อนกลับมาอ่านในครั้งนี้

หากได้ย้อนกลับมาอ่านอีกครั้งเมื่อตัว
เลขอายุแปรเปลี่ยนความคิดของเธอเองก็คง
จะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

ในตอนนี้นายไหมพร้อมที่จะเติบโตเป็น
ผู้ใหญ่มีชีวิตในวัยเรียนเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเพื่อ
ก้าวเดินต่อไปในอนาคตข้างหน้าที่ไม่อาจคาด
เดาได้

เธออาจจะโชคดีหรือโชคร้ายก็ย่อมได้
แต่สิ่งสำคัญที่เธอจะไม่มีวันลืมคือการให้กำลังใจ
กับตัวเองและผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อ
ก้าวข้ามผ่านเรื่องเลวร้าย

หวังว่าอนาคตของนายไหมจะสดใสราว
กับดอกทานตะวัน

ขอให้โลกนี้ใจดีกับทุกคน :)

ไดอารี่ 21 ปี

เรื่องและภาพ : ญัฐณิชา ชติยะ

วรรณกรรมเยาวชน แนวสมจริง สำหรับเด็ก 14 ปีขึ้นไป

ต้นฉบับวรรณกรรมสำหรับเด็กนิพนธ์ ประจำปีการศึกษา 2564

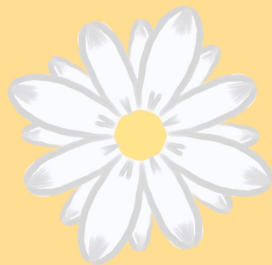
ผลงานสร้างสรรค์ในรายวิชา วด 451

ภาคนิพนธ์ทางวรรณกรรมสำหรับเด็ก

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณกรรมสำหรับเด็ก

ศูนย์การศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เรื่องราวในอดีต
ให้บทเรียนกับเราเสมอ...

